

วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีดำเนินการทดลอง

1. วัสดุ

1.1 พืชทดลอง เมล็ดข้าวพันธุ์เหลืองประทิว 123 ข้าวดอกมะลิ 105 และ กข. 23 ที่เจริญเต็มที่แล้ว ซึ่งได้รับมาจากกองการข้าว กรมวิชาการเกษตร

1.1.1 ข้าวพันธุ์เหลืองประทิว 123 เป็นข้าวเจ้าที่คัดจากพันธุ์พื้นเมืองจากจังหวัดเพชรบุรี เป็นข้าวไวต่อแสง มีความต้านทานโรคไหม้ ออกเผยแพร่ในปีพ.ศ. 2508

1.1.2 ข้าวพันธุ์ข้าวดอกมะลิ 105 เป็นข้าวเจ้าที่คัดจากพันธุ์พื้นเมืองจากจังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นข้าวไวต่อแสง มีความต้านทานโรคใบจุดสีน้ำตาล ออกเผยแพร่ในปี พ.ศ. 2502

1.1.3 ข้าวพันธุ์ กข.23 ได้จากการผสมข้าว 3 พันธุ์ คือ กข. 1 กข.7 และ IR32 เป็นข้าวพันธุ์ที่ปลูกได้ทุกภาคทุกฤดูและให้ผลผลิตสูงถ้ามีน้ำเพียงพอ มีความต้านทานเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาล โรคใบหริก และโรคขอบใบแห้ง ออกเผยแพร่ในปีพ.ศ. 2524 (วีรวุฒิ กตัญญูกุล, 2526)

1.2 สารเคมี แบ่งเป็น 3 กลุ่มดังนี้

1.2.1 สารเคมีที่ใช้ในการเลี้ยงเนื้อเยื่อข้าว ใช้สารเคมีเกรด AR (analytical reagent) ของบริษัท Merck หรือ Sigma ละลายในน้ำกลั่นแก้ว ประกอบด้วย ธาตุอาหารหลัก ธาตุอาหารรอง และสารอินทรีย์อื่น ๆ ตามสูตรการเลี้ยงเนื้อเยื่อข้าวของ Vajrabhaya et al. (1983 : 1984)

1.2.2 สารเคมีที่ใช้ทำความสะอาดและฆ่าเชื้อที่ผิวเมล็ดข้าว ได้แก่ Clorox 95% Ethyl alcohol และ Tween 20

1.2.3 สารออสโมติคัมที่ใช้ทดลอง ได้แก่ mannitol, sorbitol polyethylene glycol 6000 เกรด AR ของบริษัท Merk หรือ Sigma

1.2.4 สารเคมีที่ใช้ย้อมสีศึกษาเซลล์ข้าว ได้แก่ Crystal violet ความเข้มข้น 5 มิลลิกรัมต่อน้ำกลั่น 100 มิลลิลิตร

2. อุปกรณ์

2.1 เครื่องมือต่าง ๆ ซึ่งเป็นเครื่องมือมาตรฐานในการเลี้ยงเซลล์และเนื้อเยื่อพืช ได้แก่ ตู้ถ่ายเนื้อเยื่อ หม้อนึ่งอัตโนมัติ ความดัน เครื่องชั่งสาร เครื่องวัด pH ปากคีบ คีมมัดและใบมีดผ่าตัด เบอร์ 11

2.2 เครื่องแก้ว ได้แก่ ขวดแก้วสำหรับเลี้ยงเนื้อเยื่อพืช ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 5 เซนติเมตร สูง 7.5 เซนติเมตร พอร์ซเลน Erlenmeyer flask ขนาด 250 มิลลิลิตร Petridish ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 9.5 เซนติเมตร Pipette ขนาด 1, 5 และ 10 มิลลิลิตร กระบอกตวง ขนาด 10, 50 และ 100 มิลลิลิตร แท่งแก้วขนาด 30 เซนติเมตร ปีกเกอร์ขนาด 1, 2 และ 3 ลิตร

2.3 ชั้นสำหรับเลี้ยงเนื้อเยื่อ ได้แก่ ชั้นมืด และชั้นสว่าง ชั้นสว่างใช้หลอดฟลูออเรสเซนต์ ชนิด Philips TL 40W/33 เหนือชั้นวางสูงขึ้นไป 30 เซนติเมตร ความเข้มแสงประมาณ 1,200 ลักซ์ ช่างแสง 16 ชั่วโมงต่อวัน อุณหภูมิทั้งของชั้นมืดและชั้นสว่าง 23-25 องศาเซลเซียส

2.4 อุปกรณ์อื่น ๆ ได้แก่ เตาอบไมโครเวฟ (microwave oven) กระดาษอลูมิเนียม (aluminum foil) ตู้เย็น ตู้อบอากาศร้อน (hot air oven) และ cryoscopic apparatus

3. วิธีดำเนินการทดลอง

3.1 แผนดำเนินการทดลอง

เพื่อศึกษาผลของสารออกซินชนิดและปริมาณต่าง ๆ กัมต่อการเจริญและพัฒนาการของแคลลัสข้าว ในการทดลองนี้จึงเริ่มด้วยการชักนำให้เกิดแคลลัสจากเมล็ดข้าวที่เจริญเต็มที่ โดยใช้วิธีการและอาหารลู่ตาม Vajrabhaya et al. (1983) ซึ่งดัดแปลงจากอาหารลู่ของ Linsmaier และ Skoog (1965) ที่เติม Kinetin 0.3 ppm 2,4-D 1 ppm

014451

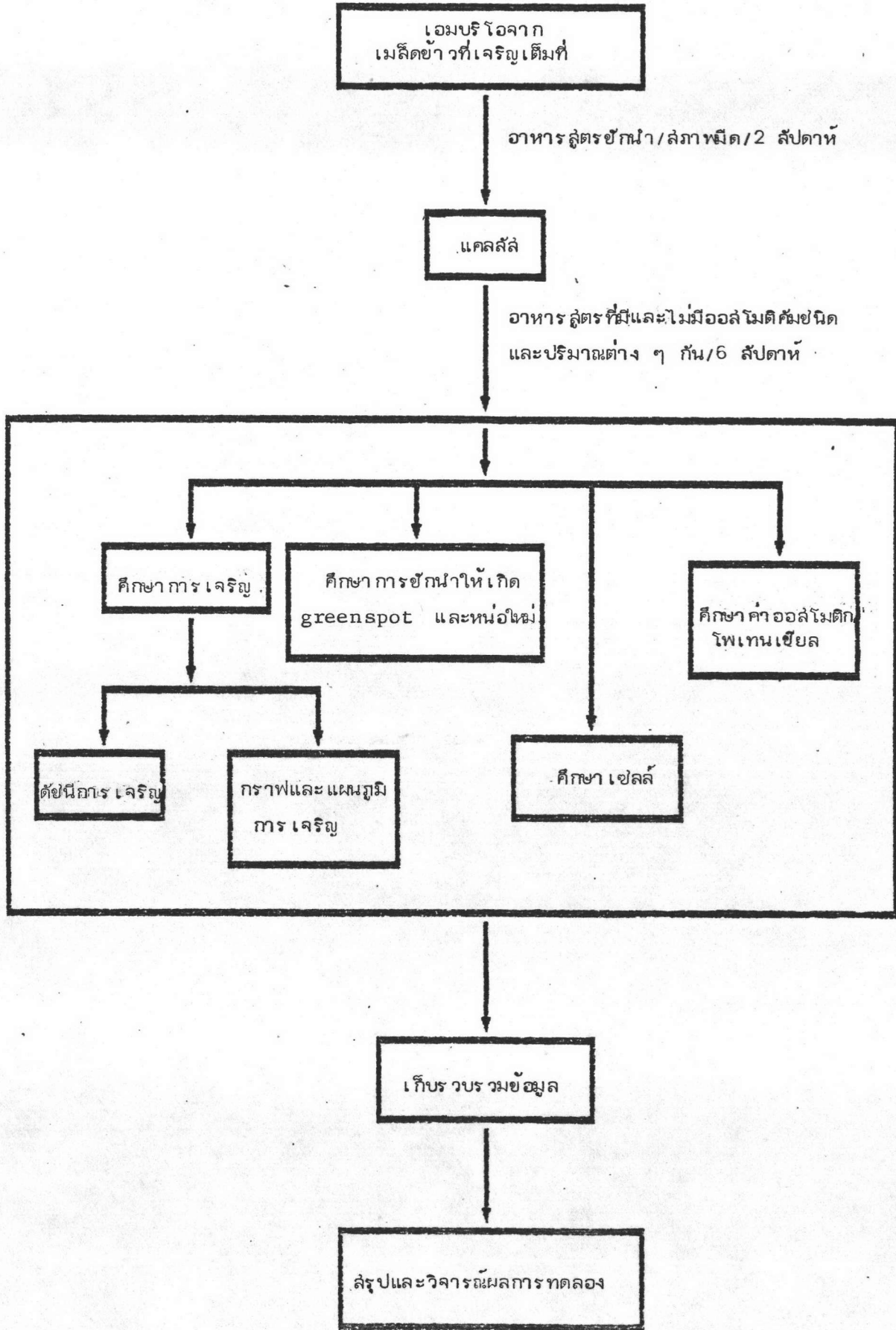
น้ำตาลซูโครส 30 กรัม และวัน 0.8 กรัมต่อปริมาตร 1 ลิตร ดังแสดงไว้ในตารางที่ 1 ชักนำให้เกิดแคลลัสโดยเลี้ยงเนื้อเยื่อในชั้นมืด อุณหภูมิ 23-25 องศาเซลเซียสเป็นเวลา 2 สัปดาห์ จากนั้นย้ายแคลลัสมาเลี้ยงบนอาหารสูตรที่มี และไม่มีออสโมติคัมชนิดและปริมาณต่าง ๆ กัน รวมทั้งสิ้น 13 สูตร ดังแสดงไว้ในตารางที่ 2 เลี้ยงเนื้อเยื่อบนอาหารสูตรดังกล่าวเป็น 6 สัปดาห์ ในชั้นสว่างสำหรับเลี้ยงเนื้อเยื่อ เพื่อศึกษาผลของออสโมติคัมในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การเจริญของแคลลัส ค่าออสโมติกโพเทนเชียล และการศึกษาเซลล์ จากนั้นจึงย้ายแคลลัสมาเลี้ยงในอาหารสูตรชักนำให้แคลลัสเกิด greynspot และหน่อใหม่ตาม Vajrabhaya et al. (1984) ซึ่งเป็นอาหารสูตรที่ดัดแปลงมาจากสูตรพื้นฐานของ White (1963) ตามตารางที่ 3 เลี้ยงเนื้อเยื่อในอาหารสูตรนี้เป็นเวลา 6 สัปดาห์ในชั้นสว่างสำหรับเลี้ยงเนื้อเยื่อ เมื่อแคลลัสสร้าง greynspot และพัฒนาเป็นหน่อใหม่ที่แข็งแรงดีแล้ว ย้ายหน่อใหม่ของข้าวมาเลี้ยงในอาหารสูตรสำหรับชักนำให้เกิดราก ซึ่งดัดแปลงจากสูตรอาหารของ Murashige และ Skoog (1962) โดย Vajrabhaya et al. (1984) ดังแสดงไว้ในตารางที่ 4 เพื่อให้ได้ต้นข้าวที่สมบูรณ์ ขั้นตอนการทดลองโดยสังเขปแสดงตามแผนภาพที่ 1

3.2 การทำอาหารให้ปลอดเชื้อ

อาหารสำหรับใช้ในงานวิจัยนี้เตรียมตามสูตรต่าง ๆ ดังตารางที่ 1, 2, 3 และ 4 บรรจุในขวดแก้วสำหรับเลี้ยงเนื้อเยื่อที่ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 5 เซนติเมตร สูง 7.5 เซนติเมตร ขวดละ 12.5 มิลลิลิตร ปิดด้วยฝาเกลียว หรือใน Erlenmayer flask ขนาด 150 มิลลิลิตร flask ละ 50 มิลลิลิตร ฝังฆ่าเชื้อด้วยหม้อนึ่งอัดความดัน 1.1 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร 120 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15-20 นาที

3.3 การชักนำให้เกิดแคลลัส (callus induction)

นำเมล็ดข้าวที่เจริญเต็มที่ของข้าวพันธุ์เหลืองประทิว ข้าวดอกมะลิ และ กข.23 มาฆ่าเชื้อที่ผิวเปลือกด้วยเอทิลแอลกอฮอล์ 70 เปอร์เซ็นต์ 3 นาที ฝังเมล็ดให้แห้งประมาณ 1 ชั่วโมง จากนั้นนำไปใส่หรืออบเอาเปลือกออกเหลือแต่เมล็ดข้าวสารที่มีเอมบริโอติดอยู่ ฆ่าเชื้อที่ผิวเมล็ดข้าวสารตามวิธีของ Vajrabhaya et al. (1984) ดังนี้

แผนภาพที่ 1 ขั้นตอนการทดลอง โดยสังเขป

1. นำเมล็ดข้าวสารประมาณ 250 เมล็ด ใส่ในปีกเกอร์ที่มีน้ำ 100 มิลลิลิตร เต็ม tween 20 6 หยด เขย่าปีกเกอร์ไปมาแรง ๆ ประมาณ 3 นาที ล้างด้วยน้ำกลั่น
2. แช่เมล็ดในเอทิลแอลกอฮอล์ 90 เปอร์เซ็นต์ 1 นาที เขย่าแล้วเทแอลกอฮอล์ทิ้ง
3. แช่เมล็ดในคลอโรกซ์ 20 เปอร์เซ็นต์ 20 นาที
4. ทำซ้ำขั้นตอนที่ 3 โดยเติมคลอโรกซ์ 15 และ 10 เปอร์เซ็นต์ 20 นาที

ตามลำดับ

5. ล้างเมล็ดด้วยน้ำกลั่นที่ฆ่าเชื้อแล้ว 3 ครั้ง

นำเมล็ดข้าวที่ปลอดเชื้อเลี้ยงในขวดที่มีอาหารลู่ตรชักนำแคลลัส (ตารางที่ 1) โดยเลี้ยงบนชั้นมีดเป็นเวลา 2 สัปดาห์

3.4 การศึกษาผลของออสโมติกัมชนิดและปริมาณต่าง ๆ ก้นต่อการเจริญของแคลลัสข้าว

นำแคลลัสที่ได้จากข้อ 3.3 มาตัดส่วนของ เมล็ด ราก ยอดแรกเกิดและส่วนของ non-embryogenic callus ออก คัดเอาเฉพาะ embryogenic callus นำไปเลี้ยงบนอาหารลู่ตรที่มีและไม่มีออสโมติกัมชนิดและปริมาณต่าง ๆ กัน (ภาพที่ 2) ซึ่งเป็นลู่ตรอาหารตาม Vajrabhaya et al. (1983) ที่เติม mannitol, sorbitol หรือ PEG 6000 ปริมาณต่าง ๆ กัน รวมทั้งสิ้น 13 ลู่ตร (ตารางที่ 2) เพื่อศึกษาผลของออสโมติกัมชนิดและปริมาณต่าง ๆ ก้นต่อการเจริญของแคลลัสข้าว ในแต่ละลู่ตรอาหารเลี้ยงเนื้อเยื่อเปรียบเทียบกับ 16 ชั่วโมงสำหรับเลี้ยงเนื้อเยื่อ อุณหภูมิ 23-25 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 6 สัปดาห์

การทดลองต้องคัดเฉพาะ embryogenic callus มาศึกษาเนื่องจากเป็นแคลลัสที่มีศักยภาพสูงในการเปลี่ยนแปลงไปเป็นต้นใหม่ที่สมบูรณ์ ส่วน non-embryogenic callus เป็นแคลลัสที่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงให้ต้นใหม่ได้ และต้องใช้จำนวนแคลลัสที่เริ่มต้นในแต่ละลู่ตรมากกว่า 16 ชั่วโมง เพื่อป้องกันปัญหาจากการปนเปื้อนของแบคทีเรีย และเชื้อราขณะทดลอง

3.5 การศึกษาค่าออสโมติกโพเทนเชียล (osmotic potential)

ใช้วิธี Cryoscopic method ซึ่งเป็นวิธีหาค่าออสโมติกโพเทนเชียลของสารละลายโดยการหาค่าการลดลงของจุดเยือกแข็ง ด้วย cryoscopic apparatus ซึ่งประกอบด้วย vessel, inner freezing tube, outer freezing tube, differential

ตารางที่ 1 สูตรอาหารสำหรับชักนำให้เกิดแคลลัส (Vajrabhaya et al., 1983) ปรับปรุงจาก Linsmaier และ Skoog (1965)

สารประกอบ	มิลลิกรัม/ลิตร
<u>ธาตุอาหารหลัก</u>	
NH_4NO_3	1,650.00
KNO_3	1,900.00
$\text{CaCl}_2 \cdot \text{H}_2\text{O}$	440.00
$\text{MgSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$	370.00
KH_2PO_4	170.00
<u>ธาตุอาหารรอง</u>	
Na_2EDTA	37.30
$\text{FeSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$	27.80
H_3BO_3	6.20
$\text{MnSO}_4 \cdot 4\text{H}_2\text{O}$	22.30
$\text{ZnSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$	8.60
KI	0.83
$\text{Na}_2\text{MoO}_4 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$	0.25
$\text{CuSO}_4 \cdot 5\text{H}_2\text{O}$	0.025
$\text{CoCl}_2 \cdot 6\text{H}_2\text{O}$	0.025
<u>สารอินทรีย์อื่น ๆ</u>	
Myo-inositol	100.00
Thiamine-HCl	0.40
Kinetin	0.30
2,4-D	1.00
Sucrose	30,000.00
Agar	8,000.00

pH = 5.6 (ปรับด้วย 1 N.NaOH หรือ 1N. HCl)

ตารางที่ 2 สูตรอาหารทดลอง สำหรับการศึกษากลไกของออสโมติกชนิดและปริมาณต่าง ๆ กัมต่อการเจริญของแคลสส์ขาว ซึ่งเป็นสูตรอาหารสำหรับชักนำให้เกิดแคลสส์ตาม Vajrabhaya et al. (1983) ที่เติมสารออสโมติกดังต่อไปนี้

สูตรอาหาร (สัญลักษณ์แทน)	ชนิดของออสโมติก ที่เติมลงไป	mannitol (กรัม/ลิตร)	sorbitol (กรัม/ลิตร)	PEG 6000 (กรัม/ลิตร)
1	(Control)	-	-	-
2	(M ₁)	20	-	-
3	(M ₂)	40	-	-
4	(M ₃)	80	-	-
5	(M ₄)	160	-	-
6	(S ₁)	-	20	-
7	(S ₂)	-	40	-
8	(S ₃)	-	80	-
9	(S ₄)	-	160	-
10	(P ₁)	-	-	25
11	(P ₂)	-	-	50
12	(P ₃)	-	-	75
13	(P ₄)	-	-	100

หมายเหตุ เฉพาะ PEG 6000 ใช้ Gelrite เป็นสารที่ทำให้อาหารเลี้ยงเนื้อเยื่อเป็นอาหารแข็ง โดยใช้ปริมาณ 8 กรัมต่อลิตร

thermometer, ขดลวดคน และจุกยาง ขึ้นตอนของการทดลองคือ ใส่น้ำแข็งกับเกลือลงใน ส่วน vessel และ cryoscopic apparatus เติมน้ำละลายของอาหารเลี้ยงเนื้อเยื่อ ซึ่งเป็นอาหารสูตรทดลองสำหรับการศึกษาผลของออสโมติกัมชนิดและปริมาณต่าง ๆ กันต่อการ เจริญของแคลลัสข้าว ปริมาตร 20 มิลลิลิตรลงใน inner freezing tube แล้วใส่ ดิฟเฟอเรนเชียล เทอร์โมมิเตอร์ (differential thermometer) พร้อมกับขดลวดคน ลงไป โดยให้กระเปาะของเทอร์โมมิเตอร์จุ่มอยู่ในสารละลายตลอดเวลา นำ inner freezing tube ใส่น้ำลงใน outer freezing tube ซึ่งมีความใหญ่กว่า จะทำให้เกิดช่อง อากาศปิดที่เป็นฉนวน ซึ่งสามารถลดอัตราการถ่ายเทความร้อนได้เป็นการช่วยให้เย็นเร็วขึ้น นำ freezing tube ทั้งหมดใส่น้ำลงในส่วนของ vessel ซึ่งมีส่วนผสมของน้ำแข็งกับเกลือ อยู่ ขณะทดลองต้องคนสารละลายตลอดเวลาและจะต้องระวังไม่ให้ตัวทำละลายแข็งติดข้างหลอด แก้วคนสารละลายประมาณ 1 ครั้งต่อวินาทีโดยดึงให้ขดลวดคนเคลื่อนที่ขึ้นลง อุณหภูมิจะลดลง อย่างรวดเร็วต่ำกว่าจุดเยือกแข็งจนกระทั่งเกิดการแข็งตัวของสารละลาย ขณะที่อุณหภูมิสูงขึ้น ทันทีทันใดและมาถึงจุดต่ำสุดแล้วหยุดคงที่เป็นระยะเวลาสั้น ๆ ซึ่งต่อมาจะลดลงอย่างช้า ๆ จดบันทึกอุณหภูมิที่ต่ำที่สุด หลังจากที่เกิดการเป็นน้ำแข็งของสารละลาย ค่าของอุณหภูมินี้จะเป็น จุดเยือกแข็ง

เมื่อหาจุดเยือกแข็งของสารละลายอาหารเลี้ยงเนื้อเยื่อดังกล่าวครบทุกสูตรแล้วจึงทำ การหาค่าจุดเยือกแข็งของน้ำกลั่นด้วยวิธีดังกล่าวมาแล้วนำค่าจุดเยือกแข็งที่ได้มาหาความแตกต่างของอุณหภูมิจากจุดเยือกแข็งของน้ำกลั่นและของสารละลายอาหารเลี้ยงเนื้อเยื่อสูตรต่าง ๆ ค่าที่ได้เป็นค่าการลดลงของจุดเยือกแข็ง (freezing point depression) ค่าออสโมติกโพเทนเชียล มีความสัมพันธ์กับค่าการลดลงของจุดเยือกแข็งดังต่อไปนี้ (Crafts et al., 1949)

$$\psi_{\pi} = - (12.06\Delta - 0.021\Delta^2)$$

โดยที่

ψ_{π} = ออสโมติกโพเทนเชียล (หน่วยเป็น atmosphere)

Δ = ค่าการลดลงของจุดเยือกแข็ง (หน่วยเป็น องศาเซลเซียส)

3.6 การศึกษา เชลล์

ศึกษาผลของอาหาร เลี้ยง เนื้อเยื่อสูตรที่มีออสโมติคัมชนิดและปริมาณต่าง ๆ กัน ต่อการเปลี่ยนแปลงของ เชลล์โดยหยดสารละลายอาหาร สูตรที่มีออสโมติคัมชนิดและปริมาณต่าง ๆ กันซึ่งเลือกเฉพาะบางความเข้มข้นมาศึกษา ดังต่อไปนี้

ศึกษาการเปลี่ยนแปลงภายในเชลล์ของ เนื้อเยื่อผิวใบด้านล่างของใบต้นว่านกาบหอย (*Rhoeo discolor* Hance) โดยนำใบว่านกาบหอยมาลอกชั้นเนื้อเยื่อผิวใบด้านล่างให้บางที่สุด แล้วนำมาวางบนแผ่นสไลด์ หยดสารละลายอาหาร เลี้ยง เนื้อเยื่อที่มีและไม่มีออสโมติคัมชนิดและปริมาณต่าง ๆ กันลงบนชั้นเนื้อเยื่อโดยใช้ชนิดและความเข้มข้นดังนี้ mannitol sorbitol 20, 80 และ 160 กรัมต่อลิตร หรือ PEG 6000 25, 75 และ 100 กรัมต่อลิตร ปิด cover glass ทิ้งไว้ประมาณ 2 นาที แล้วนำไปส่องด้วยกล้องจุลทรรศน์

ศึกษาการเปลี่ยนแปลงของ เชลล์ข้าวพันธ์เหลือง ประทิว โดยนำแคลสส์ข้าวพันธ์เหลือง ประทิวมาตัดให้มีขนาดประมาณ 0.3 เซนติเมตร แล้วไปวางบนแผ่นสไลด์ บดให้เป็นชิ้นเล็ก ๆ ย้อมด้วยสี Crystal violet ซึ่งเป็นสีย้อมติดนิวเคลียสและไซโทพลาสซึมที่มีคุณสมบัติไม่ทำอันตรายต่อเซลล์มีชีวิต ความเข้มข้น 5 มิลลิกรัมต่อน้ำกลั่น 100 มิลลิลิตร 1 นาที หยดสารละลายอาหาร เลี้ยง เนื้อเยื่อที่มีและไม่มีออสโมติคัมชนิดและปริมาณต่าง ๆ กันลงบนเชลล์ข้าวพันธ์เหลืองโดยใช้ชนิดและความเข้มข้นเช่นเดียวกับที่ใช้ทดลองกับเชลล์ของใบว่านกาบหอยข้างต้น ทิ้งไว้ 2 นาที แล้วนำไปส่องดูด้วยกล้องจุลทรรศน์

3.7 การศึกษาการเกิด greynspot และหน่อใหม่ของแคลสส์ข้าวพันธ์ต่าง ๆ ที่ผ่านการเจริญบนอาหาร เลี้ยง เนื้อเยื่อที่มีหรือไม่มีออสโมติคัมชนิดและปริมาณต่าง ๆ กัน

นำแคลสส์ที่ผ่านการ ศึกษาจากขั้นตอนที่ 3.4 มาเลี้ยงบนอาหารสูตรยกมาให้แคลสส์เกิด greynspot และหน่อใหม่ (ตารางที่ 3) ซึ่งเป็นอาหารสูตรตาม Vajrabhaya et al. (1984) เพื่อศึกษาผลของออสโมติคัมชนิดและปริมาณต่าง ๆ ต่อการเกิด greynspot และหน่อใหม่จากแคลสส์ข้าว เลี้ยง เนื้อเยื่อบนชั้นล่างสำหรับเลี้ยง เนื้อเยื่อเช่นเดียวกันกับขั้นตอนที่ 3.4 เป็นเวลา 6 สัปดาห์ จะมี greynspot เกิดขึ้น ต่อจากนั้นจะพัฒนาเป็นหน่อใหม่ จึงทำการศึกษาในขั้นตอนต่อไป

ตารางที่ 3 สูตรอาหารสำหรับชักนำให้แคลสส์เกิด greyness และหน่อใหม่โดย Vajrabhaya et al. (1984)

สารประกอบ	มิลลิกรัม / ลิตร
<u>ธาตุอาหารหลัก</u>	
$\text{Ca}(\text{NO}_3)_2 \cdot 4\text{H}_2\text{O}$	300.00
$\text{MgSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$	720.00
KCl	65.00
KNO_3	80.00
$\text{NaH}_2\text{PO}_4 \cdot \text{H}_2\text{O}$	16.50
<u>ธาตุอาหารรอง</u>	
Na_2EDTA	37.30
$\text{FeSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$	27.80
H_3BO_3	6.20
$\text{MnSO}_4 \cdot 4\text{H}_2\text{O}$	22.30
$\text{ZnSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$	8.60
KI	0.83
$\text{Na}_2\text{MoO}_4 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$	0.25
$\text{CuSO}_4 \cdot 5\text{H}_2\text{O}$	0.025
$\text{CoCl}_2 \cdot 6\text{H}_2\text{O}$	0.025
<u>สารอินทรีย์อื่น ๆ</u>	
Myo-inositol	100.00
Thiamine-HCl	0.40
NAA	1.00
BAP	1.60
Coconut water*	100.00
Agar	8,000.00

pH = 5.6 (ปรับด้วย 1 N.NaOH หรือ 1 N.HCl)

หมายเหตุ Coconut water* = หน่วยเป็นมิลลิลิตร / ลิตร

3.8 การศึกษาการเกิดหน่อใหม่ของแคลสส์ข้าวพันธุ์เหลืองประทิวที่ผ่านการเจริญบนอาหาร สูตรที่มีหรือไม่มีออสโมติคัมระยะเวลาต่าง ๆ กัน

นำแคลสส์ข้าวพันธุ์เหลืองประทิวที่ผ่านการเจริญบนอาหารสูตรที่มี mannitol sorbitol 20 กรัมต่อลิตร หรือ PEG 6000 25 กรัม เป็นเวลา 2 หรือ 4 สัปดาห์ มาเลี้ยงบนอาหารสูตรสำหรับชักนำให้แคลสส์เกิด greynspot และหน่อใหม่ เพื่อเปรียบเทียบการเกิดหน่อใหม่ระหว่างแคลสส์ที่ผ่านการเจริญบนอาหารสูตรที่มีหรือไม่มีออสโมติคัมชนิดและปริมาณเดียวกันนี้เป็นเวลา 2, 4 และ 6 สัปดาห์

3.9 การชักนำให้เกิดราก

ย้ายแคลสส์ซึ่งเกิด greynspot และหน่อใหม่ที่สมบูรณ์แล้ว ลงบนอาหารสูตรสำหรับชักนำให้ต้นใหม่เกิดราก ตามสูตรอาหารของ Vajrabhaya et al. (1984) (ตารางที่ 4) ซึ่งบรรจุอาหารใน Erlenmeyer flask ขนาด 250 มิลลิลิตร ขวดละ 50 มิลลิลิตร เลี้ยงบนชั้นลว้างสำหรับเลี้ยง เนื้อเยื่อเพื่อให้ได้ต้นใหม่ที่สมบูรณ์

4. การเก็บรวบรวมข้อมูลการทดลอง

การทดลองนี้ได้ศึกษาผลของออสโมติคัมในด้านต่าง ๆ ได้แก่

4.1 การศึกษาการเจริญของแคลสส์

นำแคลสส์ข้าวพันธุ์เหลืองประทิว ข้าวดอกมะลิ หรือ กข.23 ซึ่งเจริญบนอาหารสูตรที่มีออสโมติคัมชนิดและปริมาณต่าง ๆ กันเป็นระยะเวลา 2, 4 และ 6 สัปดาห์ตามลำดับ มาหาค่าน้ำหนักสดประจำสัปดาห์ต่าง ๆ โดยนำแคลสส์ที่เลี้ยงอยู่ในขวดแก้วสำหรับเลี้ยง เนื้อเยื่อ แต่เดิมมาย้ายลงในขวดแก้วที่มีแต่เฉพาะอาหารเลี้ยง เนื้อเยื่อสูตรเดียวกันซึ่งได้ชั่งน้ำหนักของขวดแก้วพร้อมอาหารไว้ก่อนแล้ว ต่อมานำขวดแก้วที่มีแคลสส์ซึ่งได้ย้ายมานี้ มาชั่งหาน้ำหนักสดรวมจาก 16 ซ้ำแล้วเฉลี่ยค่าที่ได้จะเป็นค่าน้ำหนักสดเฉลี่ยประจำสัปดาห์นั้น

นำค่าน้ำหนักสดเฉลี่ยประจำสัปดาห์ที่ 2, 4 และ 6 มาหาค่าดัชนีการเจริญ (Growth Index) ประจำสัปดาห์ต่าง ๆ ตามวิธีของ Staba et al. (1982) ดังนี้

ตารางที่ 4 สูตรอาหารสำหรับขั้วน้ำให้เกิดราก ดัดแปลงจากสูตรอาหารของ Murashige และ Skoog (1962) โดย Vajrabhaya et al. (1984)

สารประกอบ	มิลลิกรัม / ลิตร
<u>ธาตุอาหารหลัก</u>	
NH_4NO_3	1,650.00
KNO_3	1,900.00
$\text{CaCl}_2 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$	440.00
$\text{MgSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$	370.00
KH_2PO_4	170.00
<u>ธาตุอาหารรอง</u>	
Na_2EDTA	37.30
$\text{FeSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$	27.80
H_3BO_3	6.20
$\text{MnSO}_4 \cdot 4\text{H}_2\text{O}$	22.30
$\text{ZnSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$	8.60
KI	0.83
$\text{Na}_2\text{MoO}_4 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$	0.25
$\text{CuSO}_4 \cdot 5\text{H}_2\text{O}$	0.025
$\text{CoCl}_2 \cdot 6\text{H}_2\text{O}$	0.025
<u>สารอินทรีย์อื่น ๆ</u>	
Myo-inositol	100.00
Thiamine-HCl	0.40
Coconut water*	100.00
IAA	0.10
Sucrose	60,000.00
Agar	8,000.00

pH = 5.6 (ปรับด้วย 1 N.NaOH หรือ 1N. HCl)

หมายเหตุ Coconut water* = หน่วยเป็นมิลลิกรัม / ลิตร

$$GI_x = \frac{F_x}{I_0}$$

GI_x คือดัชนีการ เจริญเทียบจากน้ำหนักสดเฉลี่ยประจำสัปดาห์ที่ x

F_x คือน้ำหนักสดเฉลี่ยประจำสัปดาห์ที่ x

I_0 คือน้ำหนักสดเฉลี่ยเริ่มต้น

เขียนกราฟแสดง การ เจริญของ แคลสส์ข้าว พันธุ์ต่าง ๆ โดยใช้ค่าดัชนีการ เจริญ
กับระยะเวลาที่ทดลอง เขียนแผนภูมิแสดงความสัมพันธ์ ระหว่าง ดัชนีการ เจริญประจำสัปดาห์สุดท้าย
ของแคลสส์ข้าว พันธุ์ต่าง ๆ กับออลิโมติคัมชนิดและปริมาณต่าง ๆ กันที่ใช้ในการ เลี้ยง เนื้อเยื่อแล้ว
หาค่า ดัชนีการ เจริญสูงสุด

4.2 การศึกษาค่า ออลิโมติกโพเทนเชียล

น้ำหนักของจุดเยือกแข็งของน้ำก้นและสารละลายอาหาร เลี้ยง เนื้อเยื่อสูตรต่าง ๆ
มาหาค่า การ ลดลงของจุดเยือกแข็ง แล้วน้ำหนักที่ได้มาแทนในสูตรหาค่า ออลิโมติกโพเทนเชียลจะ
ได้ค่า ออลิโมติกโพเทนเชียลของสารละลายอาหาร สูตรที่มีหรือไม่มีออลิโมติคัมชนิดและปริมาณ
ต่าง ๆ กัน เขียนกราฟความสัมพันธ์ระหว่างความเข้มข้นของ ออลิโมติคัมกับค่า ออลิโมติกโพเทนเชียล

4.3 การศึกษา เซลล์

ศึกษา การ เปลี่ยนแปลงภายในเซลล์ของ เนื้อเยื่อผิวใบด้านล่างของใบต้นว่านกาบหอย
และการ เปลี่ยนแปลงของ เซลล์ข้าว พันธุ์เหลือง ประเทว ภายหลังจากหยุดสารละลายอาหาร สูตรที่มี
และไม่มีออลิโมติคัมชนิดและปริมาณต่าง ๆ กันบางความเข้มข้นด้วยกล้องจุลทรรศน์ บันทึกลักษณะ
รูปร่างของ เซลล์และถ่ายภาพจากกล้องจุลทรรศน์

4.4 การศึกษาการเกิด greenspot และหน่อใหม่ของแคลสส์ข้าว พันธุ์ต่าง ๆ ที่ผ่าน การ เจริญบนอาหาร เลี้ยง เนื้อเยื่อที่มีออลิโมติคัมชนิดและปริมาณต่าง ๆ กัน

เก็บรวบรวมข้อมูลการทดลองในสัปดาห์ที่ 2, 4 และ 6 ของการ เลี้ยง แคลสส์ใน
อาหาร สูตรสำหรับชักนำให้แคลสส์เกิด greenspot และหน่อใหม่โดยนับจำนวนแคลสส์ที่เกิด
greenspot นับจำนวนแคลสส์ที่มีการพัฒนา เป็นหน่อใหม่ที่สมบูรณ์โดยมีความสูงตั้งแต่ 0.5

เช่นเดียวกับขึ้นไป นับจำนวนหน่อที่โผล่เหนือแคลสส์และมีความสูงตั้งแต่ 0.5 เซนติเมตรขึ้นไป บันทึกภาพเขียนแผนภูมิแสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนร้อยละของแคลสส์ที่เกิด greenspot กับระยะเวลาที่ทดลองของข้าวพันธุ์ต่าง ๆ และจำนวนร้อยละของแคลสส์ที่เกิด greenspot ประจำสัปดาห์ที่ 6 ของข้าวพันธุ์ต่าง ๆ ซึ่งผ่านการ เจริญบนอาหาร ลูตอร์ที่มีออลิโกโมติคัมชนิด และปริมาณต่าง ๆ กัน เขียนแผนภูมิแสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนร้อยละของการเกิดหน่อใหม่ ต่อจำนวนแคลสส์ทั้งหมดประจำสัปดาห์ที่ 6 ของข้าวพันธุ์ต่าง ๆ ซึ่งผ่านการ เจริญบนอาหาร ลูตอร์ ที่มีออลิโกโมติคัมชนิดและปริมาณต่าง ๆ กัน

4.5 การศึกษาการเกิดหน่อใหม่ของแคลสส์ข้าวพันธุ์เหลืองประเทิวที่ผ่านการ เจริญบนอาหาร ลูตอร์ที่มีออลิโกโมติคัมระยะเวลาต่าง ๆ กัน

เก็บรวบรวมข้อมูลการทดลองในสัปดาห์ที่ 6 ของการ เลี้ยงแคลสส์ข้าวพันธุ์เหลือง ประเทิวที่ผ่านการ เจริญบนอาหาร ลูตอร์ที่มี mannitol, sorbitol 20 กรัมต่อลิตรหรือ PEG 6000 25 กรัมต่อลิตร เป็นเวลา 2 หรือ 4 สัปดาห์ โดยนับจำนวนหน่อที่โผล่เหนือ แคลสส์และมีความสูงตั้งแต่ 0.5 เซนติเมตรขึ้นไป เปรียบเทียบค่าจำนวนร้อยละของการเกิด หน่อใหม่ต่อจำนวนแคลสส์ทั้งหมดของแคลสส์ที่ผ่านการ เจริญบนอาหาร ลูตอร์ที่มีออลิโกโมติคัม 2, 4 และ 6 สัปดาห์ เขียนแผนภูมิแสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนร้อยละของการเกิดหน่อใหม่ต่อ จำนวนแคลสส์ทั้งหมดกับระยะเวลาที่แคลสส์ผ่านการ เจริญบนอาหาร ลูตอร์ที่มีออลิโกโมติคัมต่าง ๆ กัน

4.6 การหาค่าทางสถิติ

นำข้อมูลของค่าน้ำหนักสดเฉลี่ยกับดัชนีการ เจริญของแคลสส์ข้าวพันธุ์เหลืองประเทิว ขาวดอกมะลิ และกข. 23 ที่เจริญบนอาหาร ลูตอร์ที่มีออลิโกโมติคัมชนิดและปริมาณต่าง ๆ กัน ประจำสัปดาห์ที่ 6 ค่าจำนวนร้อยละของแคลสส์ที่เกิด greenspot ประจำสัปดาห์ที่ 6 ค่า จำนวนร้อยละของการเกิดหน่อใหม่ต่อจำนวนแคลสส์ทั้งหมดซึ่งผ่านการ เจริญบนอาหาร ลูตอร์ที่มีหรือ ไม่มีออลิโกโมติคัมชนิดและปริมาณต่าง ๆ กัน และค่าจำนวนร้อยละของการเกิดหน่อใหม่ต่อจำนวน แคลสส์ทั้งหมดซึ่งผ่านการ เจริญบนอาหาร ลูตอร์ที่มีหรือ ไม่มีออลิโกโมติคัมระยะเวลาต่าง ๆ กัน มาหา ค่าทางสถิติด้วยไมโครคอมพิวเตอร์ โดยใช้ซอฟต์แวร์ Statistical Processing System รุ่นที่ 4.0 ลิขสิทธิ์ของบริษัท Databasic, Inc. ในปีค.ศ. 1983 โดย Buhyoff, G.J., R.C. Kirk, H.M. Rauscher, R.B. Hull IV และ E.E. McKenna ซึ่งเขียนด้วย ภาษาเบสิก